

Brüsszel, 2025. október 2.
(OR. en)

13244/25

SOC 625
EMPL 412
GENDER 177
ANTIDISCRIM 86
JAI 1316
DROIPEN 109

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Előző dok. sz.:	12756/1/25 REV 1
Tárgy:	Tervezet – A Tanács következtetései – A nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak: megelőzés, korai felismerés, valamint beavatkozás – <i>Jóváhagyás</i>

1. Az elnökség tanácsi következtetéstervezetet dolgozott ki „A nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak: megelőzés, korai felismerés, valamint beavatkozás” címmel.
2. A szociális kérdésekkel foglalkozó munkacsoport 2025. július 3-án, szeptember 4-én és szeptember 22-én megvizsgálta a következtetéseket.

3. Az e feljegyzés mellékletében foglalt szövegtervezetről elvi megállapodás született.
 4. Felkérjük az Állandó Képviselők Bizottságát, hogy az EPSCO Tanács 2025. október 17-i ülésén történő jóváhagyás céljából továbbítsa az e feljegyzés mellékletében foglalt következtetéstervezetet az EPSCO Tanácsnak.
-

**Tervezet – A Tanács következtetései – A nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak:
megelőzés, korai felismerés, valamint beavatkozás**

MEGÁLLAPÍTVA, HOGY

1. a nemek közötti egyenlőség és az emberi jogok központi helyet foglalnak el az európai értékek között. A nők és férfiak közötti egyenlőség az Európai Uniónak a Szerződésekben és az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: a Charta) rögzített alapvető joga és értéke;
2. az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8. cikke értelmében „[a]z Unió tevékenységeinek folytatása során törekszik az egyenlőtlenségek kiküszöbölésére, valamint a férfiak és nők közötti egyenlőség előmozdítására”;
3. a Charta kimondja, hogy „[a] nők és férfiak közötti egyenlőséget minden területen [...] biztosítani kell”, továbbá hogy „[m]indenkinek joga van a testi és szellemi sérthetetlenséghez”;
4. a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak a nők és a férfiak közötti hatalmi viszonyok terén mutatkozó történelmi és strukturális egyenlőtlenségben, így többek között a szexizmusban gyökerezik. A nemi alapú erőszak olyan formája, amely elsődlegesen nőket és lányokat érint, és férfiak követik el. A nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzése és az ellenük való küzdelem társadalmi felelősség, hiszen az erőszak az élet minden területén aláássa a nemek közötti egyenlőséget és a nők és a lányok egyenlőséghez való jogát, akadályozza egyenlő társadalmi és munkaerőpiaci részvételüket, súlyos egészségügyi és biztonsági következményekkel járhat, sőt halálesetekhez vezethet. A válsághelyzetek és konfliktusok nagymértékben növelik a nemi alapú erőszak kockázatát. Ha felszámoljuk a nőkkel szembeni erőszakot és a kapcsolati erőszakot, társadalmaink nemcsak egészségesebbek és biztonságosabbak lesznek, hanem stabilabbak, virágzóbbak és demokratikusabbak is;

5. a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak számos különböző formát ölthet, ideértve a fizikai, lelki vagy szexuális erőszakot, a gazdasági bántalmazást, a technológia által elősegített erőszakot, a női nemi szerv megcsonkítását, a kényszerházasságot, a becsület nevében elkövetett erőszakot és a nőgyilkosságot is. A nőkkel szembeni erőszakhoz és a kapcsolati erőszakhoz kapcsolódó minták közé tartozik a kényszerítő kontroll is;
6. a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről szóló (EU) 2024/1385 irányelv (6) preambulumbekzdése elismeri, hogy a nőkkel szembeni erőszakot és a kapcsolati erőszakot súlyosbíthatja, ha annak elszenvedője olyan megkülönböztetésnek van kitéve, amely a nem és a Charta 21. cikkében említett, a megkülönböztetés alapját képező bármely más tulajdonság vagy tulajdonságok kombinációján alapul. Ezen túlmenően egyes áldozatok sajátos körülményeiktől függően – ideértve az irányelv (71) preambulumbekzdésében említett körülményeket – az erőszak fokozott kockázatának lehetnek kitéve.
7. az Eurostat, az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) és a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE) a nemi alapú erőszakról készített 2024. évi uniós felmérésben megállapítja, hogy bár az erőszak áldozatává vált nők többsége jelezte azt egy hozzá közel álló személynek, 5 nőből csak 1 fordult egészségügyi vagy szociális szolgáltatóhoz, és 8 nőből csak 1 jelentette az incidenst a rendőrségnek. Ezt azt jelenti, hogy a kívülállók lényeges szerepet tölthetnek be: ha tudomásukra jut vagy azt gyanítják, hogy egy nő erőszak vagy kapcsolati erőszak áldozatává vált, reagálhatnak például annak révén, hogy megszólítják vagy támogatják az erőszak áldozatát. Bárki kerülhet olyan kívülálló helyzetébe, aki tudja vagy gyanítja, hogy erőszak történik. Ezért rendkívül fontos a teljes lakosság körében folytatott figyelemfelkeltés és felvilágosítás: gondoskodnunk kell arról, hogy az emberek tudják, hogyan ismerhetik fel az erőszak jeleit, hová fordulhatnak segítségért, és hogyan reagálhatnak vagy léphetnek közbe megfelelő módon;
8. azok a gyermekek, akik ki vannak téve vagy tanúi nőkkel szembeni erőszaknak és kapcsolati erőszaknak azon a családon vagy háztartáson belül, amelyben élnek, maguk is erőszak áldozatai, és fennáll a kockázata, hogy tartós fizikai vagy mentális egészségügyi problémákkal szembesülnek, ami akadályozhatja társadalmi, így az oktatásban való részvételüket is. Emellett nagyobb a kockázata annak, hogy későbbi kapcsolataikban erőszakos magatartásnak lesznek kitéve, vagy maguk is erőszakos magatartást tanúsítanak;

9. a nemek közötti egyenlőség elválaszthatatlanul kapcsolódik a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elutasításához. Az EIGE a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, 2024. évi mutatójában megállapítja, hogy ahol széles körben megvalósul a nemek közötti egyenlőség, ott kisebb a valószínűsége annak, hogy az emberek szemet hunynak a nőkkel szembeni erőszak felett, ami jól mutatja, hogy a nemek közötti egyenlőséget érvényesítő EU felé tett előrelépés elengedhetetlen a nőkkel szembeni erőszak felszámolásához;
10. az Európai Bizottság 2025 márciusában a nők jogaira vonatkozó ütemtervében kifejtette hosszú távra szóló elképzelését arról, hogyan lehet megvalósítani a nemek között egyenlőséget, és egyúttal meghatározta a legfontosabb elveket és szakpolitikai célokat is, többek között a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak minden formájának megelőzése és az ellene folytatott küzdelem tekintetében;
11. a nők és a lányok aránytalan mértékben ki vannak téve a nemi alapú erőszak minden formájának, ideértve annak legszélsőségesebb és legkegyetlenebb megnyilvánulásait, például a nőgyilkosságot is. Férfiak és fiúk is válhatnak kapcsolati erőszak áldozatává, és ezzel összefüggésben nemspecifikus kihívásokkal is szembesülhetnek, mivel a nemi sztereotípiák és a káros társadalmi normák visszatartják őket attól, hogy egy hozzájuk közel álló személyhez forduljanak, segítséget vagy kezelést kérjenek, vagy jelentsék helyzetüket;
12. A nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről szóló (EU) 2024/1385 irányelv preambuluma szerint „a tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk annak érdekében, hogy megelőzzék a káros nemi sztereotípiák művelését annak érdekében, hogy meg lehessen szüntetni a nők alsóbbrendűségéről, illetve a nők és férfiak sztereotip szerepeiről alkotott elképzelést. Ide tartozhatnak olyan intézkedések is, amelyek célja annak biztosítása, hogy a kultúra, a szokások, a vallás, a hagyományok vagy a tisztesség ne szolgálhassanak a nőkkel szembeni erőszak vagy a kapcsolati erőszak bűncselekményeinek indokaként vagy ne eredményezzenek azokkal szembeni enyhébb fellépést.”;

13. mind uniós, mint nemzeti szinten jelentős előrelépést sikerült tenni a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemre irányuló erőfeszítések terén: idetartozik például a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről szóló (EU) 2024/1385 irányelv elfogadása és az EU csatlakozása az isztambuli egyezményhez. Ennek ellenére ez az elfogadhatatlan jelenség napjainkban is elterjedt, és a bejelentések aránya továbbra is alacsony. Ezért további fellépésre, és különösen olyan intézkedésekre van szükség, amelyek javítják úgy az erőszaknak, mint a kockázatának a megelőzését és korai felismerését, illetve amelyek ösztönzik a beavatkozást még az erőszak eszkalációja előtt;
14. mindeközben hamarosan hatályukat veszítik a nemek közötti egyenlőség szempontjából releváns különböző stratégiai keretek, így többek között az alábbi bizottsági közlemények: a 2020 és 2025 közötti időszakra szóló nemi esélyegyenlőségi stratégia, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. uniós cselekvési terv, a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló uniós cselekvési terv (2019–2024), a 2020-2025-ös időszakra vonatkozó, rasszizmus elleni uniós cselekvési terv, valamint a 2020-2025-ös időszakra vonatkozó, az LMBTIQ-személyek egyenlőségéről szóló stratégia;
15. e következtetések az Európai Unió Tanácsa, a Bizottság, az Európai Parlament, valamint az e területen érdekelt felek által végzett korábbi munkára és az általuk tett politikai vállalásokra, és többek között a mellékletben felsorolt dokumentumokra épülnek;

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA FELSZÓLÍTTJA A TAGÁLLAMOKAT, hogy hatáskörükkel összhangban, a tagállami körülményeket figyelembe véve:

16. fordítsanak kellő figyelmet a megelőzés, a korai felismerés és a beavatkozás fontosságára a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről szóló (EU) 2024/1385 irányelv végrehajtásakor. Ezt szem előtt tartva, valamint az alacsony bejelentési arány problémájának kezelése céljából rendkívül fontos olyan hatékony intézkedéseket kidolgozni és végrehajtani, amelyek arra ösztönöznék minden személyt, akinek tudomása van nőkkel szembeni erőszak vagy kapcsolati erőszak elkövetéséről, vagy aki jóhiszeműen gyanítja ilyen erőszakos cselekmények elkövetését vagy várható elkövetését, hogy negatív következményektől való félelem nélkül bejelentést tegyen e cselekményekről az illetékes hatóságoknál;

17. mozdítsák elő a releváns területeken – többek között a kisebbségi, illetve nehezen elérhető közösségekkel, vagy kiszolgáltatott helyzetben lévő személyekkel – dolgozók képzését, valamint a lakosság teljes körében, így többek között a kívülállók körében való figyelemfelkeltést és felvilágosítást arról, hol érhetők el információk és hol kapható tanácsadás a segítségkérés biztonságos és hatékony módjairól, és hogyan nyújtható támogatás erőszak vagy annak észlelt kockázata esetén, illetve hogyan lehet beavatkozni ezekben az esetekben;
18. mozdítsák elő az ágazatközi partnerségeket, képzést, koordinációt és együttműködést az összes érintett szereplő között annak érdekében, hogy többek között az egészségügyi dolgozók, a rendőrök, az igazságügyi hatóságok, az oktatók, a szociális szolgálatok, a válsághelyzeti és női menedékhelyek munkatársai, a gyermekvédelmi szolgálatok munkatársai és a civil társadalom tagjai a lehető legkorábban fel tudják ismerni a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak különböző formáinak – így például a fizikai, lelki vagy szexuális erőszaknak, a gazdasági bántalmazásnak, a technológia által elősegített erőszaknak, a becsület nevében elkövetett erőszaknak, a női nemi szervi csonkításnak, a kényszerházasságnak és a nőgyilkosságnak, valamint a kényszerítő kontrollnak – a kockázatát és jeleit, és korán közbe tudjanak lépni, például továbbirányítás révén;
19. hozzanak intézkedéseket a nők gazdasági szerepvállalásának és anyagi függetlenségének előmozdítására, többek között azáltal, hogy fokozzák a nők társadalmi és munkaerőpiaci integrációját, szem előtt tartva, hogy az anyagi függetlenség javíthatja a nők azon képességét, hogy az erőszakos kapcsolatokból vagy helyzetekből kilépjenek vagy megszüntessék azt, és ezzel segít megelőzni az erőszak további eszkalálódását;
20. támogassák az egészségügyi dolgozóknak, gondozóknak és szociális munkásoknak szóló olyan eszközök és képzés kidolgozását, amelyek segítenek nekik a terhes nőkkel és a friss szülőkkel szembeni erőszak eseteinek felismerésében, szem előtt tartva, hogy az erőszak a terhesség és a szülés időszakában eszkalálódhat, és hogy a terhesség az áldozatok, elkövetők, egészségügyi dolgozók, gondozók és szociális munkások közötti fokozottabb kapcsolat okán lehetőséget teremt a beavatkozásra, és így a terhesség és a szülés körüli időszak alkalmas lehet a beavatkozásra és az erőszakos magatartás megszüntetésére;

21. hozzanak intézkedéseket azoknak a gyermekeknek a védelmére és támogatására, akik olyan környezetben élnek, ahol jelen van a nőkkal szembeni erőszak vagy a kapcsolati erőszak vagy annak kockázata, valamint azoknak a gyermekeknek a védelmére és támogatására, akik nőgyilkosság vagy partnerkapcsolati erőszak miatt elvesztették szülőjüket, hiszen ezek a gyermekek maguk is áldozatok, és az említett intézkedésekkel csökkenthető annak kockázata, hogy későbbi életük során erőszakos magatartást tanúsítsanak vagy maguk is ismét erőszak áldozatává váljanak;
22. hívják fel a figyelmet – különösen a gyermekek és a fiatal felnőttek körében – a nemek közötti egyenlőségnek, az egészséges kapcsolatoknak és a beleegyezés kultúrájának, így többek között a beleegyezéssel létesített szexuális kapcsolatoknak a fontosságára, valamint arra, hogy milyen jelei vannak úgy az online, mint az offline térben elkövetett, nőkkel és lányokkal szembeni erőszaknak, illetve kapcsolati erőszaknak, továbbá hogy az milyen méreteket ölt és milyen következményekkel jár, valamint gondoskodjanak arról, hogy a gyermekek a fejlődésük során hozzáférhessenek a koruknak megfelelő segítséghez, tanácsadáshoz és támogatáshoz;
23. mozgósítsanak elő hozzáférhető, az újbóli áldozattá válás megakadályozását célzó biztosítékokat is tartalmazó, adott esetben az elkövetők családtagjainak bevonásával zajló programokat az elkövetők kezelésére, hogy támogassák rehabilitációjukat és megszüntessék erőszakos magatartásukat, valamint egyúttal megtörjék a generációról generációra ismétlődő erőszak körét;

**FELSZÓLÍTJA AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGOT ÉS A TAGÁLLAMOKAT, hogy
hatásköreikkel összhangban és adott esetben a Nemek Közötti Egyenlőség Európai
Intézetének (EIGE) és az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének (FRA) a közreműködésével:**

24. javítsák a nőkkel szembeni erőszakkal és a kapcsolati erőszakkal, valamint annak az áldozatokra és a társadalomra gyakorolt következményeivel összefüggésben rendelkezésre álló adatok gyűjtését, elemzését, közzétételét és használatát, valamint gondoskodjanak arról, hogy ezek az adatok legalább az áldozat és az elkövető neme és korosztálya (gyermek/felnőtt) szerinti bontásban álljanak rendelkezésre, és – amennyiben ez lehetséges és releváns – kiterjedjenek az áldozat és az elkövető közötti kapcsolatra, valamint a bűncselekmény típusára, és így tényeken alapuló, célzott intézkedéseket lehessen hozni; mindeközben pedig vegyék figyelembe azt a tényt, hogy a nőkkel szembeni erőszakot és a kapcsolati erőszakot súlyosbíthatja, ha annak elszenvedője olyan megkülönböztetésnek van kitéve, amely a nem és a Charta 21. cikkében említett, a megkülönböztetés alapját képező bármely más tulajdonság vagy tulajdonságok kombinációján alapul, továbbá hogy egyes áldozatok sajátos körülményeiktől függően – ideértve a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről szóló irányelv (71) preambulumbekzdésében említett körülményeket – az erőszak fokozott kockázatának lehetnek kitéve;
25. felismerve azt, hogy az erőszak tanújává váló gyermekek maguk is áldozatok, készítsenek tanulmányokat a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak azon eseteiről, amelyeknek gyermekek voltak a tanúi, és ezekben ismertessék úgy e jelenség volumenét, mint az érintett gyermekekre gyakorolt hosszú távú hatásait, továbbá hívják fel a figyelmet arra, milyen problémákat okoz, ha valaki erőszak tanújává válik;
26. támogassák az azzal kapcsolatos kutatást, innovációt, oktatást és bevált gyakorlatok cseréjét, hogy miként lehet megelőzés, korai felismerés, valamint beavatkozás révén küzdeni a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak minden formája ellen;

27. fogadjanak el és hajtsanak végre cselekvési terveket a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelem céljából – kitérve azokban a megelőzést, a korai felismerést és a beavatkozást segítő intézkedésekre is –, valamint biztosítsák egyrészt azt, hogy e tervek multidiszciplinárisak, megvalósíthatók és forrásokkal megfelelően ellátottak legyenek, másrészt pedig azt is, hogy kidolgozásuk során érdemi konzultációra kerüljön sor a civil társadalommal, többek között a női szervezetekkel is.
28. növeljék a tudatosságot a társadalom egészében, és különösen az oktatási intézményekben a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak problémáját, annak volumenét és következményeit illetően, és ennek során fordítsanak kiemelt figyelmet arra, milyen szerepet tölthetnek be és hogyan avatkozhatnak be a kívülállók, illetve szólítsák meg a nőket és a férfiakat egyaránt;
29. aktívan segítsék elő és támogassák a férfiaknak és a fiúknak mint a nemek közötti egyenlőség előmozdítóinak és előnyeiből részesülőknek a szerepvállalását, többek között olyan intézkedésekkel, amelyek úgy az online, mint az offline térben visszaszorítják a nemi sztereotípiákat és a káros társadalmi normákat, valamint olyan intézkedésekkel, amelyek bevonják a férfiakat és a fiúkat a megelőzésbe, a korai felismerésbe és a beavatkozásba, szem előtt tartva, hogy a gyermekek kisgyermekkortól ki vannak téve úgy az online, mint az offline térben a lányok és a nők sztereotip, tárgyiasító és szexualitásra fókuszáló, széles körben elterjedt ábrázolásának, ami hozzájárulhat a káros nemi szerepek és magatartások bebetonozásához, illetve a nemi alapú erőszak, és különösen a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak bagatellizálásához. Mozdítsanak elő olyan intézkedéseket, amelyek mindenki mentális egészségének megerősítését szolgálják, és lépjenek fel azokkal a nemi sztereotípiákkal és negatív társadalmi normákkal, így többek között tabukkal szemben, amelyek visszatartják a nőket és a lányokat, de még inkább a férfiakat és a fiúkat attól, hogy sebezhetőnek mutatkozzanak, és amelyek miatt kevésbé képesek arra, hogy szükség esetén, például ellenük irányuló erőszak esetén, vagy ha attól tartanak, hogy fennállhat annak kockázata, hogy erőszakot kövessenek el, segítséget kérjenek;

FELKÉRI AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGOT, HOGY:

30. a jövőbeli stratégiai dokumentumok – például egy, a 2025 utáni időszakra vonatkozó önálló magas szintű nemi esélyegyenlőségi stratégia – kidolgozása során építsenek be a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak online és offline térbeli megnyilvánulásai elleni küzdelemre irányuló, az e következtetésekben foglaltaknak megfelelően a megelőzést, a korai felismerést és a beavatkozást is biztosító intézkedéseket, amelyek egyaránt biztosítják a konkrét, célzott fellépést is, és azt is, hogy a nemi dimenzió általánosságban szisztematikusan beépüljön az uniós szakpolitikákba és tevékenységekbe.
-

Hivatkozott dokumentumok

1. Európai uniós jogszabályok

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1385 irányelve (2024. május 14.) a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről

2. Tanács

A Tanács következtetései – A nők elleni erőszak felszámolása az Európai Unióban (6585/10)

A Tanács következtetései a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemről és a családon belüli erőszak áldozatainak segítéséről (17444/12)

A Tanács következtetései – A nők és a leánygyermek elleni erőszak minden formájának, köztük a női nemi szervek megcsonkításának a megelőzése és az ellene való küzdelem (9543/14)

A Tanács következtetései – A Covid19 társadalmi-gazdasági hatása a nemek közötti egyenlőségre (8878/21)

A Tanács következtetései – A nők gazdasági szerepvállalása és pénzügyi függetlensége: út a nemek közötti érdemi egyenlőséghez (8957/24)

A Tanács következtetései a nők és a lányok mentális egészségének a nemek közötti egyenlőség előmozdítása révén történő megerősítéséről (16366/24)

A Tanács következtetései a nemek közötti egyenlőségnek a mesterséges intelligencián alapuló digitális korban való előmozdításáról: a Pekingi Cselekvési Platform tagállamok és uniós intézmények általi végrehajtásának hatodik horizontális áttekintése (9984/25)

3. Európai Bizottság

Az egyenlőségközpontú Unió: a 2020-2025 közötti időszakra szóló nemi esélyegyenlőségi stratégia (6678/20. (Bizottsági hivatkozás: COM(2020) 152 final)

Egyenlőségközpontú Unió: az LMBTIQ-személyek egyenlőségéről szóló stratégia (2020–2025) (13081/20. (Bizottsági hivatkozás: COM(2020) 698 final)

A nők jogaira vonatkozó ütemterv (6756/25. (Bizottsági hivatkozás: COM(2025) 97 final)

4. Európai Parlament

Az Európai Parlament 2021. szeptember 16-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a nemi alapú erőszaknak az EUMSZ 83. cikke (1) bekezdésében felsorolt bűncselekmények új területeként való megállapításáról (2021/2035(INL))

5. Eurostat, Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) és Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE)

EU Gender-based violence survey (Uniós felmérés a nemi alapú erőszakról) (2024)

6. Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE)

Intimate partner violence and witness intervention: what are the deciding factors?
(Partnerkapcsolati erőszak és tanúk beavatkozása: melyek a döntő tényezők?) (2020)

Combating Cyber Violence against Women and Girls (A nőkkel és lányokkal szembeni kibererőszak elleni küzdelem) (2022)

A nemek közötti egyenlőség mutatója (2024)

https://eige.europa.eu/publications-resources/publications/gender-equality-index-2024-tackling-violence-against-women-tackling-gender-inequalities?language_content_entity=en

7. Egyesült Nemzetek Szervezete

Pekingi Nyilatkozat és Cselekvési Platform (A nemek közötti egyenlőségre és a nők társadalmi szerepének megerősítésére vonatkozó ENSZ-menetrend) Egyezmény a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről (CEDAW)

8. Európa Tanács

Az Európa Tanács egyezménye a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről (isztambuli egyezmény) (CETS 210. sz.)

9. Egyéb

Effects of domestic violence on children (A kapcsolati erőszak hatásai a gyermekekre) (Office on Women's Health, U.S. Department of Health and Human Services, 2024)

<https://womenshealth.gov/relationships-and-safety/domestic-violence/effects-domestic-violence-children#references>